

Origenes ταχυγράφοις permisit suos excipere sermones, Eusebio teste L. VI. c. XXVI. Chrysofomi orationes, quae exstant, partim ab ipso editas, partim a notariis exceptas, auctor est Socrates, Lib. VI. H. E. c. IV. Atque inde haud dubie magnifici illi sunt tituli, in Tractatum, aut Homiliarum Inscriptionibus, uiris et Patribus aliquando dati, quos in semet ipsos, absque summo arrogantiae crimine, conferre haud potuissent. Et quis crederet, rem aliter se habere cum Homeri carminibus, quae, auctore, si historiae habenda est fides, Aristarcho, in unum uolumen collecta sunt. De libris Aristotelis, qui μετὰ τὰ Φυσικὰ inscribuntur, res clara est, et luculenta. Non enim illa inscriptio auctorem habet ipsum Aristotelem, sed Theophrastum, aut, quae aliorum est sententia, Andronicum.

IV. Res, ut ego arbitror, satis est nota, nec probatione opus habet. Adscribam tamen quaedam ex Poetis, qui tot nobis conseruarunt antiquitatis testimonia. Ouidius Lib. I. Trist. Eleg. I.

Si quis erit, qui te, quod sis meus, esse legendum

Non putet, e gremio reiiciatque suo.

Inspice dic titulum: non sum praeceptor amoris,

Quas meruit poenas iam dedit illud opus.

Et de Ponto Lib. I. Eleg. I. ad Brutum, cui elegiam inscripserat.

Inuenies quamuis non sit miserabilis index

Non minus hoc illo triste quod ante dedi.

In quibus ad libros alludit Tristium, quorum inscriptionem miserabilem non immerito nominat *Indicem*. Ceterum sciendum est, duos fuisse titulos. Vnus toti libro fuit praemissus, et nonnunquam ante apponebatur, quam ipsius libri elaborationem inciperet auctor. Cuius rei testimonium in Ouidio reperisse, mihi uideor qui Lib. I. de Remedio Amoris, Cupidinem, siue amoris DEVM de libri conquerentem titulo inducit. Verba haec sunt.

A 2

Lege-